

listen, det var vist det eneste parti, der noterede sig, at vi i forslaget også lægger op til en ændret præmieringsordning på skolerne for at skabe de rette incitamenter til, at skolerne kan opføre sig endnu mere fornuftigt, end de gør.

Hvor ville jeg dog have elsket, hvis det, der havde været oplægget til denne debat, havde været: Kære Socialdemokrati, det dér med tilskud kan vi ikke være med til, for det går vi ikke ind for. Men vi kan godt se, at det her er så stort et problem, det er et rekordstort problem nu, at noget må gøres. Så vi støtter det dér med i en fart at lave incitamentsordningerne om. Vi går ind for, at vi sammen finder en pulje, der kan understøtte modellen fra Aalborg og fra Århus, der hedder, at man simpelt hen sender nogle folk i marken og skaber den direkte kontakt til virksomhederne for den vej rundt at få mobiliseret nogle flere praktikpladser her og nu, mens vi taler om, hvordan det skal være på den lange sigt, hvor der forhåbentlig stadig væk er liv både i os og i dem, der søger en praktikplads. Det ville jeg have elsket, men sådan fik vi det desværre ikke.

Ministeren sagde i sit oplæg, at hun håbede, at denne diskussion kunne lukke – og jeg citerer – »eftertrykkeligt for det her forslag, i og med at det bliver afvist.«

Der er ikke lukket for det her forslag. Det er der ikke. Det, der er åbnet for, er en vilje fra vores side til at være med til at kigge på det her også på den lange sigt. Men hvis der ikke sker noget, og hvis det stadig væk er henvisninger til de her grundlæggende strukturer, der skal laves om, så genfremsætter vi det, vel vidende at det ikke samler noget flertal. Jeg noterede mig jo, hr. Aage Frandsen heller ikke mente, at det var meningen, at det skulle det. Jo, gu er det meningen ud fra den betragtning, at nogen må gøre noget.

Jeg ved godt, at en regering, som jeg havde et nært forhold til, i tidligere tider kunne have gjort det her. Og jeg er også glad for, jeg på den her måde kan underholde i så sen en natte-tid. Det vidner da om udbredt humoristisk sans, ikke mindst hos mig selv. Men når vi alligevel gør det på det her tidspunkt, er det jo, fordi der er tale om rekordstore tal. Det synes jeg man skulle tage alvorligt. Det gør vi i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har sådan set to spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører. For hvis nu generelle tilskud er så godt, som Socialdemokratiet hævder i

det her forslag, om ikke andet så til, som Socialdemokratiet siger: at løse de kortsigtede problemer – hvorfor valgte Socialdemokratiet så i den tidligere SR-regering at afskaffe tilskuddet i 1997, hvis man nu virkelig mener, det var så godt? Det var det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Det her med skolerens direkte kontakt til virksomhederne, det op-søgende arbejde, kan den socialdemokratiske ordfører fortælle mig: Hvad er det, der hindrer, at skolerne ikke kan gøre det i dag? Hvis vi ser, at man kan gøre det i Aalborg og Århus, hvorfor kan man så ikke gøre det alle andre steder?

Eller det er måske Socialdemokratiets sådan generelle tankegang, at hvis der er nogen, der har gjort det ad frivillig vej, må vi hellere indføre det tvungent og give et tilskud efterfølgende, hvis vi skal have alle til det. Er det det, Socialdemokratiet vil?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg synes, det er en fordel, at vi kommer helt ind til kernen og så taler direkte snak; det kan jeg godt lide hos fru Lene Jensen.

Det er ikke så underligt, at man har flere elever ansat i virksomhederne, når man har et højt løntilskud over en kortere periode. Hvis man nu antager, at man afsatte et særligt løntilskud til alle, der hed Tina Nedergaard på det danske arbejdsmarked, sådan at man nærmest kunne få mig gratis eller endda få penge for det, er der også en vis sandsynlighed for, at jeg lettere fik job end den, der ikke fik noget tilskud.

Det, man aldrig tager højde for i de beregninger, er fortrængningseffekten af andre grupper på arbejdsmarkedet, og det er dybt problematisk, for den ordning var usædvanlig dyr og kostede adskillige milliarder kroner. I øvrigt var der også over statskassen penge inde i det.

Kl. 0.00

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Til fru Tina Nedergaard vil jeg sige, at det er da korrekt, at det er lettere at finde beskæftigelse med tilskud. Det lyder næsten, som om fru Tina Nedergaard har erfaring for det.

Men jeg vil sige, at det, vi foreslår, er jo også, at denne ordning hviler i sig selv blandt arbejdsgiverne. Og således vil der ske en omfordeling til de arbejdsgivere, som kan og har mulighed for at tage mange elever, fra dem, som ikke har det. Og man kan så diskutere, om det er fair.